

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-09-000 007
Бања Лука, 22.1.2009. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу које чине судија мр Вељко Икановић, као предсједник вијећа, те судије Војислав Димитријевић и Слободан Милашиновић, као чланови вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С. Б. сина Р. из Б. Л. због кривичног дјела силовање из члана 88. став 2. и убиства из члана 36. став 2. Кривичног закона Републике Српске - посебни дио, одлучујући о жалби браниоца оптуженог изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 08 000041 од 12.1.2009. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.1.2009. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Жалба браниоца оптуженог С. Б. изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 08 000041 од 12.1.2009. године се одбија као неоснована.

Образложење

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 08 000041 од 12.1.2009. године (у даљем тексту: побијано рјешење) оптуженом С. Б. продужен је притвор до изрицања првостепене пресуде, уз обавезу суда да свака два мјесеца испитује оправданост разлога за притвор.

Бранилац оптуженог, М. Ц. адвокат из Б. Л. побијано рјешење о продужењу притвора побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Приједлог жалбе је да се побијано рјешење укине и истовремено одреди блажа мјера за обезбјеђење присуства оптуженог у току кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у вези са истакнутим жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из следећих разлога:

У овој кривичноправној ствари није спорно да је против оптуженог подигнута оптужница која је ступила на правну снагу, да је упозорен у смислу одредбе члана 218. став 1. ранијег Закона о кривичном поступку ("Службени лист СФРЈ" број 26/86, 74/87, 57/89 и 3/90 и "Службени гласник Републике Српске" број 493, 26/93, 14/94, 6/97 и 61/01), а који се примјењује у овој кривичној ствари на основу одредбе члана 442. став 3. Закона о кривичном поступку ("Службени гласник Републике Српске" број: 50/03, 111/04, 115/04, 29/07, 68/07 и 119/08), на дужност обавјештавања суда о промјени боравишта, као и то да је он прекршио ту обавезу.

На овај начин стекли су се сви потребни услови прописани одредбом члана 191. став 1. ранијег Закона о кривичном поступку јер околност да је оптужени упркос упозорењу отишао у иностранство има такав карактер да указује на опасност од његовог бјекства.

Насупрот другачијим тврдњама изнесеним у жалби, мотиви одласка оптуженог у иностранство, без значаја су за оцјењивање испуњености услова за одређивање, односно продужење притвора у конкретном случају. Против оптуженог је подигнута оптужница за изузетно тешка кривична дјела, што има за посљедицу ограничење права на кретање, што оптужени није поштовао.

Дужина трајања овог кривичног поступка није од значаја код оцјене да ли је испуњен поменути основ за одређивање притвора, а посебно ако се има у виду да се мањи дио тог временског периода према оптуженом примјењује ова мјера.

Примјена блажих мјера за обезбјеђење присуства оптуженог може бити предмет одлучивања поводом захтјева за њихово примјењивање. Међутим побијано рјешење има за предмет одлучивања утврђење да ли су испуњене претпоставке за продужење притвора, тако да постојање услова за примјену других мјера није од утицаја на оцјену његове законитости.

Из изнијетих разлога, жалбу браноца оптуженог је на основу одредбе члана 397. став 3. ранијег Закона о кривичном поступку ваљало одбити као неосновану.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић